

съ злато буква М. Той откачи сокола отъ ржковицата си и го подаде на девойката.

— Мога ли да знамъ отъ кого приемамъ този даръ?

— Великиятъ войвода Радулъ, протостраторъ на конницата има високата честь да предложи този скромень даръ на свѣтлата болярка Милкана.

Мария леко се дръпна назадъ. Изгледа почти изплашена момъка. Въ яснитѣ ѝ зеници пробѣгна студенина. Но бѣше вече късно. Тя трѣбваше да приеме дара.

Новиятъ протостраторъ! Измѣнникътъ. Този, който днесъ най-крепко подържаше властта на умразния ѝ братовчедъ. Защото следъ второто поражение при Солунъ, когато латинитѣ и Славъ бѣха обградили и посѣкли 24 отряда пехота и 2 отряда конница отъ българската войска, които Борилъ въ главноломното си бѣгство, не бѣ успѣлъ да изтегли на време, всички бѣха усѣтили, че последниятъ часъ на узурпатора е вече настанилъ. А и съюзникътъ му — Тодоръ Ласкарисъ, бѣ претърпѣлъ страшно поражение при р. Лупаркосъ отъ войскитѣ на Анри.

Посраменъ и заслѣпенъ отъ гнѣвъ се бѣ върналъ Борилъ въ Търновъ. Отвсѣкъде се надигна като мощна вълна народната яростъ. Доста дълго бѣха трѣпѣли! Време бѣше вече да се премахне човѣка, който въ безумното си увлѣчение, на всѣка цена да изпъкне, да затъмни името на своя предшественикъ, да утоли жаждата си за власть и слава, водѣше подире си страната къмъ гибель. Доста! Мнозина отъ вѣрнитѣ му почнаха да преминаватъ на страната на Иоанъ Асенъ. Бунтътъ назрѣ по-бързо отколкото се очакваше.

И вече не както при Бдинския, само въ известна областъ, сега цѣлата страна закипѣ въ нестихващо, непреодолимо вълнение.

Днесъ Борилъ се крепѣше единствено на нѣколцината свои вѣрни кумански и български войводи, начело съ Радулъ.

А вѣрнитѣ на Иоанъ Асена не можеха да простятъ това падение на първия Калояновъ войвода.